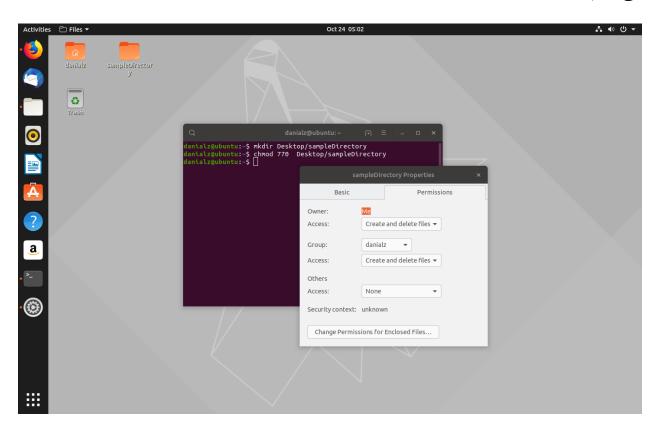
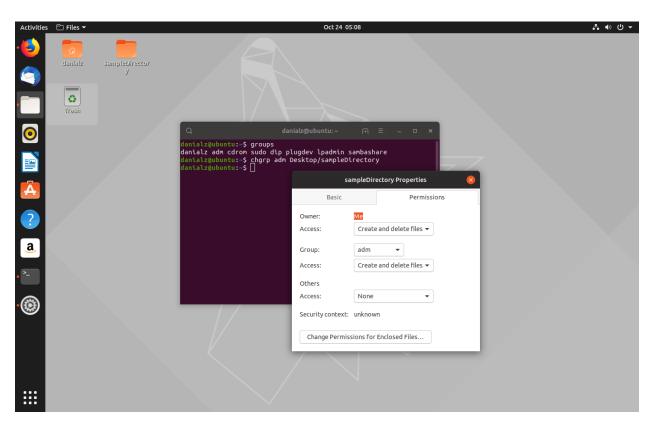
گزارش کار آزمایش اول

۱. از دستور mkdir برای ساخت دایرکتوری و از chmod برای تغییر دسترسیها استفاده میکنیم.

۲. از دو دستور Gn الله groups و groups برای گرفتن لیست گروههایی که در آن عضو هستیم، میتوان استفاده کرد. قابل ذکر است که دستور دوم منسوخ (Deprecated) است. همچنین اطلاعات تمام گروهها و کاربرها در فایلهای groups و passwd در آدرس etc قابل مشاهده است.

برای تغییر گروه یک فایل هم از دستور chgrp استفاده می کنیم.

۳. ورودی دستور chmod می تواند ۴ رقمی باشد؛ در این صورت ۳ رقم اخر مختص suid, sgid, sticky هستند. اما رقم اول برای تعیین User, Group, Others هستند. اما رقم اول برای تعیین bits استفاده می شود. عدد ۴ رقم اول به معنی bits

suid برای تعیین effective user id استفاده می شود. مثلا اگر suid یک فایل root باشد، آن فایل suid باشد، آن فایل فارغ از آن که چه کسی آن را اجرا کرده، با دسترسی های root اجرا می شود.

در ادامه کاربرد suid را بررسی می کنیم.

گاهی باید به کاربرها اجازه دهیم تا administrative task انجام دهند بدون آن که دسترسی مناسب را داشته باشند؛ برای مثال کاربر عادی دسترسی مشاهده ی رمز و اطلاعات کاربران را (که در فایل etc/passwd/ ذخیره شده است) ندارد. اما باید به کاربر اجازه ی تغییر رمز خودش را بدهیم. برای این کار به task تغییر رمز، effective user id مناسب یعنی root داده می شود.

۴. از دستور find برای پیدا کردن فایل با مشخصات سوال استفاده میکنیم. برای پاک کردن این فایلها میتوانیم از دو سوییچ delete یا exec rm استفاده کنیم. همانطور که میبینید، بعضی از این فایلهای خالی، فایلهای سیستمی هستند و قبل از حذف آنها با هشدار مواجه میشویم.

